

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

ויצא

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק טו

(תרגום הפשוט)

יוצא לאור על ידי

„מכון לוי יצחק“

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים לבריאה
שנת השבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

לזכות

הרה"ת ר' לוי יצחק שיחי' צייטלין
ליום הולדתו, ביום י"ב כסלו ה'תש"פ
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י זוגתו

מרת חי' שרה שתחי' צייטלין

* * *

לזכות

החייל ב"צבאות השם" שלום דובער הכהן שי' כהן
ליום הולדתו הראשון לאויש"ט, ביום י"ב כסלו ה'תש"פ

ולזכות אחיו

חיילי "צבאות השם" מנחם מענדל הכהן ושניאור זלמן הכהן שיחיו כהן

ולזכות הוריו

הרה"ת ר' שמואל הכהן וזוגתו מרת מינא זעלדא שיחיו כהן

ולזכות זקניו

הרה"ג הרה"ת ר' יוסף עקיבא הכהן וזוגתו מרת פרידא מלכה שיחיו כהן

הרה"ת ר' יוסף יצחק וזוגתו מרת שרה שיחיו גורביץ

*

נדפס ע"י ידידיהם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

הי שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה!!!"
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner

In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*

To Dedicate This Publication

In Honor Of Your Family Or A Loved Ones

For More Info. Call:

(718) 753-6844 or (323) 934-7095

or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

To DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:

<http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלילמה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הנדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלות קהילות בשבת,

בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א. "ויעקב הלך לדרכו" – מעבר מתשרי לשנה כולה

ידוע פתגמם של רבותינו נשיאינו¹ – שמיד לאחר שמחת תורה ושבת בראשית² מתחילה עבודה של "ויעקב הלך לדרכו"³ – יהודי הולך לדרך ולסדר העבודה שלו, של כל השנה כולה.

וכבר הוסבר מספר פעמים⁴: במשך חודש תשרי עסוקים ישראל בעיקר בעניני קדושה, בחגים ובמצוות שבהם ובהכנות להם. לאחר חודש תשרי מגיעים ימי חול ועניני חול – רוב הימים הם ימי חול שבהם עסוקים רוב ישראל בעסק הפרנסה וכדומה.

מעבר זה מחודש תשרי לעבודת השנה כולה נרמז ב"ויעקב הלך לדרכו", כאשר הדגשת המילה "לדרכו" כוללת משמעות של שני קצוות. מצד אחד נרמז בכך שהדרך שבה הולך היהודי במשך השנה כולה, בימי החול שלאחר תשרי, איננה כדרך של חודש תשרי, אלא היא "דרכו" – הדרך של האדם: ברוב זמנו הוא עסוק בפרנסה, אכילה שתיה ושינה⁵ וכדומה – דרך שאין רואים בה קדושה בגלוי. ובכך אין, לכאורה, שום הבדל בין יהודי לבין לא-יהודי. מצד שני, באותה מילה "לדרכו" מודגש שווה "דרכו": הדרך שלו – דרך מיוחדת של

יעקב אבינו, אשר הוא סלל אותה בשביל כל ישראל. כלומר, גם הדרך היום-יומית של יהודי, כל התנהגותו במעשיו הגשמיים, במאכלו ובמשקו, במשאו ובמתנו וכדומה⁶, שונה מדרכו של לא-יהודי, להבדיל. גם כל זה נעשה באופן של יהדות "לשם שמים"⁷ ובכל דרכיך דעהו⁸.

בכך מובן הקשר שבין "ויעקב הלך לדרכו" לבין חודש תשרי – שמכריזים, כנהוג במספר מקומות, את ההכרזה "ויעקב הלך לדרכו"⁹ – כי כוחו של היהודי לגרום לכך שב"דרכו", בעניני החולין¹⁰, יורגש שווה "דרכו" – הדרך המיוחדת של היהודי – נובע מן הקדושה והתורה והמצוות שקולט היהודי במשך חודש תשרי, החודש הכללי.

ב. דברי רבותינו נשיאינו מדוייקים ביותר

דברי רבותינו נשיאינו מדוייקים בתכלית הדייק, ולכן צריך לומר, שהמעבר מחודש תשרי לסדר העבודה של השנה כולה מתואר במילים "ויעקב הלך לדרכו" לא רק מפני שהעבודה רמוזה במילים אלו בלבד, אלא שדרך זו וסדר עבודה זה מתאימים גם לענין שבו מופיעות מילים אלו בתורתנו, תורת חיים (מלשון הוראה בחיים), בפרשתנו בקשר

(1) ראה שיחות: שמחת תרפ"ז. שמחת תרצ"ז (אות ג). אחש"פ תרצ"ה (סה"מ תיש"א ע' 240). יום שמחת תרצ"ט. ליל א' דתגה"ש תש"ח (סה"מ תש"ט ע' 173).
(2) ראה הלשונות בשיחות הג"ל. וראה לקו"ש ח"כ ע' 266 ואילך הדרגות והזמנים. ועיקר הענין ד"לדרכו" בעניני הרשות המבואר לקמן הוא במוצאי שבת בראשית. וראה לקו"ש שם ע' 282 הערה *15. וראה לקמן הערה 35.
(3) פרשתנו לב, ב.
(4) ראה שיחת מוצש"ק בראשית תשל"ה (נדפסה בלקו"ש ח"ט בתחילתו). לקו"ש שנשמנו בהערה 2.
(5) בימות החול שאינו דומה להאכר"ש דשו"ט.

(6) להעיר מרמב"ם הל' דעות רפ"ה. לקו"ד ח"ג תכא, א ואילך. תרה, א ואילך.
(7) אבות פ"ב מ"ב.
(8) משל"ג, ו. וראה רמב"ם שם ספ"ג. טושו"ע א"ח סרל"א.
(9) ראה לקו"ש ח"כ שם (ע' 266 ואילך) שהוא הניתנת כח כו' להעבודה.
(10) ובפרט ימי החול דימי החורף, כחצי שנה בלא רגלים (ראה לקו"ת ברכה צה, ב). ואו העבודה קשה יותר מבמות החמה – ראה סה"מ – מלוקט (קה"ת, תשמ"ז) ע' קנו. לקו"ש [המתורגם] חט"ז ע' 411. וש"נ.

ל"ויעקב הלך לדרכו".

ולא מובן: הפסוק, "ויעקב הלך לדרכו" מדבר אודות הליכת יעקב מחוץ לארץ, מ"חרן" – "חרון אף של מקום בעולם"¹¹, אל ארץ ישראל, ארץ הקודש, ויצא, אפוא, שהליכת "יעקב לדרכו"¹² המתוארת בפסוק, הפוכה במשמעותה מההליכה המוזכרת לעיל של היהודי מעניני הקדושה של חודש תשרי לעבודת החולין של השנה כולה¹³?

ג. רדיפת לבן אחר יעקב – מתן כח ל"בירורים"

ההסבר לכך הוא: הפסוק, "ויעקב הלך לדרכו" בא בסיום הסיפור על בריחת יעקב מלבן, על רדיפת לבן אחר יעקב, ועל הטענות והויכוח שהיו בין יעקב ללבן¹⁴, עד אשר "וישכם לבן בבוקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו ויעקב הלך לדרכו..."¹⁵. כלומר, פסוק זה אינו המשך לעבודת יעקב בבית לבן, אלא לאחר שהוא כבר הלך מבית לבן בחרן, ולבן רדף אחריו. וזהו הקשר בין "ויעקב הלך לדרכו" שבפרשתנו לבין ההכרזה בסוף חודש תשרי: המשמעות של רדיפת לבן אחר יעקב בפנימיותה היא נתינת כח ליעקב להכניע את עשו, כמסופר בהמשך על תלאות יעקב בפגישתו עם עשו, שהם "בירור" וזיכוך עשו. וזאת בדומה לחודש תשרי הנותן כח לעבודת הבירורים שבמשך השנה כולה.

11 פרש"י ס"פ נח (ובכמה דפוסים ליתא תיבת "בעולם"). וראה זח"א קמז, א.
12 להעיר מאלשיך וישלח לב, ד.
13 ע"פ מה שנתבאר בד"ה ויאמר ה' כו' לך לך תשל"ח ס"ג (נדפס בלקו"ש ח"כ ע' 297. סה"מ – מלוקט קה"ת, תשמ"ז) ע' רפג), יש בהעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו" גם הליכה מלמטה למעלה אבל הפי' העיקרי ה"ה כנ"ל בפנים הליכה מלמעלה למטה.
14 פרשתנו לא, יז ואילך.
15 שם לב, א"ב.

ד. שני סוגי הניצוצות שהיו אצל לבן, ודרכי בירורם

כדי להבין זאת יש להקדים את הסברו של המגיד ממזריטש¹⁶ שהסיבה (בפנימיות הענינים) לרדיפת לבן אחר יעקב היא, שיעקב אבינו השאיר אחריו אותיות התורה שעדיין לא הוציא אותן מלבן ולזאת רדף לבן אחר יעקב ליתן לו את האותיות שנשארו אצלו וניתוסף פרשה אחת בתורה באלו האותיות¹⁷.

לא מובן¹⁸: "אותיות התורה" שהשאיר יעקב אצל לבן הן הרי ניצוצות הקדושה שהיו בלבן, והרי מטרת שהותו של יעקב בבית לבן עשרים שנה היתה לברר את ניצוצות הקדושה שהיו שם, ומדוע, אפוא, הוא השאיר ניצוצות אלו ולא ביררן? ומדוע היתה העלאתן דוקא באמצעות "וירדף אחריו"?

מכך מובן שבניצוצות הקדושה שהיו ברשות לבן היו שני סוגים: א) ניצוצות של יעקב שהיה יכול לברר באמצעות עבודתו. ב) ניצוצות שבירורם אינו יכול להיעשות על-ידי עבודת יעקב בלבד, אלא על-ידי רדיפת לבן אחר יעקב.

וזאת בדומה לשני סוגי מצוות: א) "סתם כל המצוות", כגון: סוכה, לולב¹⁹ וכדומה,

16 אור המאיר הובא ונתבאר באוה"ת פרשתנו (כרך ה) תתסז, א ואילך.
17 וראה לקו"ש ח"א [המתורגם] ע' 70 הדמיון (והביאור) להמבואר באגה"ק סכ"ה.
18 אוה"ת שם.

19 הטעם שתפס בלקו"ת (בהערה 21) ב' מצות אלו סוכה ולולב י"ל כי במצות אלו תוכנם וענינם הו"ע הדעת: בסוכה נאמר (אמור כג, מג) "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות" (ולכן הכוונה במצות סוכה היא לא רק כוונת המצוה אלא גם חלק מקיום המצוה כתיקונה* – רק ב"ח או"ח ר"ס תרכ"ה. שו"ע אדה"ז שם); ולולב ומיניו הוא המשכת הדעת כו" (לקו"ת ברכה צו, א. ובכ"מ).

* ואף שכ"ה גם בתפלין וציצית כב"ח שם, הרי בהנ"ל הוא כפי שנאמר, "למען תזכרו גו'", "למען תהי' תורת ה' בפניך". ולא כבסוכה, "למען ידעו גו'".

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב בו הגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר – אורו² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה.

. . . והדבר היחיד שחסר הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוייתן ושור הבר ויין המשומר³, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – "שולחן אביהם"⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים⁵ שבכל דור ודור ישנו "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶;

כעת צריך רק להיות, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את ה"עינים לראות", ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועד"ז – לנצל את כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים הגשמיים – נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים⁷ ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים⁸) – ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל – ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים – ושיבינו, יראו וירגישו בפשטות ממש בגשמיות העולם – את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של רא"י, שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת!

. . . גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר להגילוי של הגאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

שקיומן תלוי בדעתו ורצונו של האדם, המצוה נעשית על-ידי שהאדם רוצה ומעוניין לקיימה. (ב) מצוות שקיומן אינו תלוי ברצונו ומחשבתו של האדם, אלא להיפך, הוא מקיימן דוקא שלא מדעתו, כגון: מצות שכחה וכדומה. (בדומה למוסבר לגבי "כבוד" ו"גדולה"²⁰).

הטעם הפנימי להבדל זה הוא: שרשן של המצוות התלויות במחשבתו ורצונו של האדם הוא למעלה בדרגה של כתר, "אריך אפיק", שזהו רצון העליון. ולכן הן קשורות גם למטה בדעתו ורצונו של המקיים ובאמצעות עשייתו הוא "ממשיך" את רצון העליון למטה. לעומת זאת, שרשן של המצוות שקיומן אינו תלוי במחשבה, כגון שכחה, הוא בדרגה התחתונה שבמאציל – הנעלית מרצון – ולכן הן נעלות גם למטה מדעת ורצון האדם, כמוסבר בלקוטי תורה²¹.

כך יובן גם לגבי שני סוגי הניצוצות שהיו אצל לבן: הניצוצות שבירר יעקב במשך שהותו אצל לבן, היו מהסוג שצריך ויכול היה יעקב לברר על-ידי התעסקותו בהם בדעתו וברצונו. אך היו אצל לבן גם ניצוצות נעלים כליכך, שיעקב לא יכול היה להעלותם על-ידי עבודתו ברצון ובדעת, ולכן הם נותרו ברשות לבן. בירורם הוא על-ידי כח עליון (אתערותא דלעילא] = התעוררות מלמעלה).

ה. לבן – מחילת עוונות מלמעלה

הדרגה שממנה מגיע כח העליון בדרך אתערותא דלעילא, רמוזה בשם "לבן", כפי שאומרים חז"ל²² על הפסוק²³ "הידעתם את לבן – הידעתם את מי שהוא עתיד ללבן עוונותיכם כשלג".

ההסבר לכך, כמבואר בתורה אור²⁴, הוא,

שהענין של לבן דקדושה – דרגה של לובן העליון, "בחנית אור עצמותו ומהותו של אור" אין-סוף-ברוך-הוא" – הוא, בדרך משל, כמראה של הגוון הלבן, השונה משאר הגוונים: הגוונים האחרים נוצרים על-ידי מציאות של צבע הקובע את הגוון המסויים. ואילו הגוון הלבן הוא ראיית עצם הדבר ומהותו ללא צבע, "וכן הוא על-דרך משל אור-אין-סוף-ברוך-הוא בעצמו ובכבודו דלית ביה בחנית גוונין כלל".

זהו הקשר בין לבן לבין מאמר חז"ל שהוא "עתיד ללבן עוונותיכם כשלג", כי הליבון, מחילת העוונות, נגרם על-ידי המשכת עצמות אור-אין-סוף-ברוך-הוא הנעלה מסדר ההשתלשלות, וזוהי הדרגה של לובן העליון²⁵ – המקור והשרש – לאחר ריבוי ההשתלשלות של הלבן שלמטה.

זהו ההסבר לדברי חז"ל²⁶: תשובה תולה ויום הכיפורים מכפר, אין די בתשובה כשלעצמה, ודוקא יום הכיפורים – עיצומו של יום – מכפר, כי האדם אינו יכול להוריד למטה על-ידי עבודה של אתערותא דלתתא בלבד את הדרגה של לובן העליון, שממנה באה מחילת העוונות, כי דרגה זו נעלית מסדר ההשתלשלות. האדם אינו יכול לעשות זאת אפילו על-ידי עבודת התשובה, אלא המחילה באה מלמעלה בדרך של אתערותא דלעילא²⁷ ביום הכיפורים²⁷.

ו. "וישכם לבן" הכנה ל"ויעקב הלך..."

לפי האמור לעיל, שהדרגה של לובן העליון

²⁵ ראה לקו"ת דרושים ליו"כ סח, ד. ד"ה כתפוח בעצי היער מאדה"ז (קה"ת תשי"ד) פ"ד ואילך.

²⁶ יומא פו, א. וראה משנה שם פה, ב.

²⁷ להעיר ממשנת בלקו"ש ח"ד [המתורגם] (ע' 130 ואילך) במחלוקת רבי ורבנן (שבועות יג, א), דגם לרבנן עיצומו של יום מנפח אלא שס"ל שגילוי הכפרה דעיצומו של יום (שלמעלה מהכפרה שע"י התשובה) הוא ע"י התשובה.

²⁰ ראה עירובין יג, ב.

²¹ ברכה צט, ב ואילך.

²² ב"ר פרשתנו פ"ע יוד.

²³ פרשתנו כט, ה.

²⁴ סוף פרשתנו כד, ב. וראה שם כג, א.

כנגד רמ"ח אברים⁷ ושס"ה מל"ת כנגד שס"ה גידים⁸) – אויף לימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל – לערנען וועגן עניני גאולה, אין אן אופן אַז דאָס זאָל אויפּעפּענען דעם לב ועינים ואזנים – מ'זאָל פאַרשטיין, זען און הערן בפשטות ממש אין גשמיות העולם – די גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, און לערנען תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי, וואָס דאָס אַלץ איז שוין דאָ מן המוכן, מ'דאַרף נאָר אויפּעפּענען די אויגן וועט מען עס זען!

. . . אויך דעם מנהג ישראל וואָס איז הולך ומתפשט בזמננו זה – צו לערנען עניני גאולה ועניני משיח, בכדי זיך און אַנדערע נאָכמער צוגרייטן צו דעם גילוי פון דער גאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

(משיחות ש"פ ויצא, ט' כסלו תשנ"ב)

הענין שהזמן גרמא בדורנו זה ובזמננו זה – הגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, כפי שדובר פעמים רבות לאחרונה, שעתה כבר סיימו את כל הענינים וצריך רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש. . . . על אחת כמה וכמה בדורנו זה ובזמננו זה – שע"פ סימני חז"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובכ"מ) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש, וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הריבוי המופלג של מעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבותינו נשיאינו . . . עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כבר סיימו את כל הבריורים,

כולל גם הבירור של "עשו הוא אדום"¹. . . הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) של אוה"ע המתייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנהגה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט לאחרונה) –

⁷ מכות כג, סע"ב.

⁸ זח"א קע, ב.

שוין פֿאַרענדיקט אַלע בירורים,

כולל אויך – דעם בירור פון „עשו הוא אדום“¹. . . איז עשו שוין אינגאַנצן נתברר געוואָרן, ווי מ'זעט עס אויך אין דער הנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) פון די אוה"ע וואָס שטאַמען פון „עשו הוא אדום“, בדרך מלכות של חסד (און אַזוי ווערט נתפשט די הנהגה אין נאָך מדינות, ווי מ'האָט געזען און מ'זעט בפרט לאַחרונה) –

איז דאָך פֿאַרשטאַנדיק, אַז איצטער האַלט מען שוין באַ דעם מצב אַז דער גוף הגשמי און אפילו גשמיות העולם איז שוין אינגאַנצן נתברר ונודרך געוואָרן, און איז אַ „כלי“ מוכן אויף אַלע אורות וענינים רוחניים, כולל ובעיקר – אורו² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלמה,

. . . און די איינציקע זאַך וואָס פעלט איז – אַז אַ איד זאָל אויפּעפּענען זיינע אויגן כדבעי, וועט ער זען ווי אַלץ איז שוין גרייט צו דער גאולה! מ'האָט שוין דעם „שולחן ערוך“, מ'האָט שוין דעם לויטן ושור הבר ויין המשומר³, און אידן זיצן שוין באַם טיש – „שולחן אביהם“⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), צוואַמען מיט משיח צדקנו (ווי עס שטייט אין ספרים⁵ אַז בכל דור איז דאָ „א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח“), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, און נאָך ארבעים שנה פון הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר האָט מען שוין אויך „לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע“⁶;

איצטער דאַרף נאָר זיין, כאמור, אַז מ'זאָל אויפּעפּענען דעם „לב לדעת“ און אויפּעפּענען די „עינים לראות“ און אויפּעפּענען די „אזנים לשמוע“, און עד"ז – אויסנוצן אַלע רמ"ח אברים און שס"ה גידים הגשמיים – נוסף אויף לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מ"ע

(1) וישלח לו, א.

(2) זח"ג לר, ב. הובא ונת' בלקוטי ווי"צ לזח"ג ע' ריט ואילך.

(3) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.

(4) ברכות ג, סע"א.

(5) פי' הברטנורא למגילת רות. וראה גם שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האלף כלל ע'. ועוד.

(6) תבוא כט, ג.

ש„ירד“ ל„לבן גשמי“²⁸, אינה יכולה להימשך ולרדת לעולם באמצעות עבודת האדם ואתערותא דלתתא, כי אם רק על-ידי אתערותא דלעילא, מובן, שבירור וזיכוך הניצוצות הנמוכים יותר, שזיכך יעקב בבית לבן במשך עשרים השנים, לא הביא לידי גילוי דרגת לובן דקדושה ש„ירד“ לתוך הלבן הגשמי, כי הוא עשה זאת בכח עבודתו בדרך של אתערותא דלתתא. רק כאשר לבן רדף אחר יעקב בדרך של אתערותא דלעילא, באמצעות שרשו – הלבון העליון – כדי למסור את הניצוצות הנעלים שנשארו ברשותו (האותיות), רק אז נתגלתה אצל יעקב דרגת הלבון העליון שהיתה מוסתרת בלבן הגשמי שלמטה.

בכך מובן המשך הענין „וישכם לבן בבוקר וינשק לבניו ולבנותיו“, כהכנה ל„ויעקב הלך לדרכו“: לאחר הרדיפה של לבן – לובן העליון – נתגלה הלבון העליון שקיים באופן של „נשיקין ואתדבקות רוחא ברוחא“²⁹ לגבי כל אחד מבני ישראל – „וינשק לבניו ולבנותיו“, שזוהי תכלית הדביקות באלקות.

וזה הקשר שבין „וישכם... וינשק...“ לבין „ויעקב הלך לדרכו“: בדרכו של יעקב לארץ ישראל נתקל יעקב בעשו ו„התאבק“ עם שרו של עשו – עבודת הבירורים – והכח לזה ניתן לו מ„וישכם לבן בבוקר“ – מהשפעת הלבון העליון.

ז. המעבר מחודש תשרי לכל השנה – על-ידי אתערותא דלעילא

לפי האמור לעיל מובן הקשר שבין „ויעקב הלך לדרכו“ לבין עבודת כל יהודי במעבר מחודש תשרי לעבודת כל השנה:

(28) תר"א פרשתנו כג, א.

(29) תר"א שם כד, ב.

לאחר ימים של התעוררות ושל תשובה אצל כל יהודי בחודש אלול בימי הסליחות ובמיוחד בעשרת ימי תשובה, שאו מעוררים וממשיכים מלמעלה את השפע שאפשר להוריד באמצעות אתערותא דלתתא ועבודה עצמית, מתגלית דרגת לובן העליון בדרך של אתערותא דלעילא – „וישכם לבן בבוקר“ – ביום הכיפורים (ולפיכך³⁰ בגדי הכהן הגדול ביום הכיפורים היו בגדי לבן³¹ המראים על גילוי אור-איין-סוף ממש), כמבואר ב„לקוטי תורה“³² על הפסוק „ביום הזה יכפר עליכם לפני ה'“, שמתעורר „פנימיות רצונו יתברך“ הנקרא „כארו בלבנון“ מפני שהוא „מלבין עוונותיהם של ישראל“ –

ואו „וינשק לבניו ולבנותיו“: דרגה זו משפיעה על כל ה„פרצופים העליונים“, עד לכדי הפיכת הרע שבנפש הבהמית הנקראת „בניו ובנותיו“, ש„זדונות נהפכים לזכויות ממש“³³.

לכן מתחילה מיד לאחר יום-הכיפורים, לאחר ה„המשכה“ הנעלית של דרגת לובן העליון, העבודה של „ויעקב הלך לדרכו“, כמבואר בדרושי חסידות³⁴.

אבל עיקר העבודה של „ויעקב הלך לדרכו“ מתחילה לאחר חודש תשרי, לאחר שדרגת לובן העליון מתגלית בחגיגה-סוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תורה, שאו ניתן ליהודי הכה

(30) לקו"ת אחרי כח, ג.

(31) וי"ל שגם מזה סמך ללבוש בגדים לבנים (וקיסול) ביוהכ"פ. ולהעיר מאלף למטה למטה אפרים סתר"י סק"ז.

(32) יוה"כ שם.

(33) ד"ה כתפוח שם.

(34) המשך וככה תרל"ז רפצ"ו.

ולהעיר ע"ד כהנ"ל מאגה"ק סימן ד', בפירושו „צדק לפניו יהלך“ – „לפניו הוא מלשון פנימיות ויהלך הוא מלשון הולכה שמוליך את פנימיות הלב לה“ (שהוא למעלה מהרדע באדם, היא בחי' מתנה נתונה מאת ה' – כמ"ש שם לפניו קו, רע"א) ואחר כך ישום לדרך ה' פעמיו כו' בכל מעשי המצות ות"ת כו'.

לעבודה של „ויעקב הלך לדרכו“ – לעבודה בענייני החול³⁵, לברר את הניצוצות ולהעלותם

לקדושה³⁶ באמצעות עבודה של „וכל מעשיך יהיו לשם שמים“ ו„בכל דרכיך דעהו“.

(משיחות ש"פ 9 בראשית תשי"ב)

(35) משא"כ ויעקב הלך לדרכו שלאחרי יוהכ"פ הוא בתורה ומצות כמפורש בהמשך וככה שם: „פ' שהלך לדרכו בדרך התורה והמצות להיות בבחי' סו"מ ועש"ט שזהו דרך ה' .. כמ"ש מזה בד"ה כתפוח בעצי היער", וכ"כ שם רפ"ד „והו"ע העסק בתומ"צ. ועד"ו בתו"א סוף פרשתנו. משא"כ „דרכו“ שלאחרי שמחת תורה ובמיוחד לאחרי שבת בראשית וחודש תשרי הוא בדברי הרשות וענייני חול, כמשנת בלקו"ש ח"כ ע' 266 ואילך.

הלך לדרכו אין דער עבודה פון תורה ומצות כו' וראה מה שהובא (סה"מ תיש"א ע' 78) מכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע מתחיל הסדר דויעקב הלך לדרכו הוא דרך הוי', דרך התורה והמצות. וי"ל בזה עדמשנת בלקו"ש ח"ט (ע' IX הערה *7). וראה הנסמן בהערה הבאה.

(36) ראה תו"ח סוף פרשתנו. ולהעיר מההגה"ה לפ"ד בד"ה כתפוח שם.

ולהעיר דבסה"מ תש"ט (הנ"ל הערה 1): אין ויעקב

לזכות

כ"ק אדוננו מורנו זרבינו

מלך המשיח

ויהי'ר שע"י קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי', יקויים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל 'ביאת דוד מלכא משיחא'

יחי אדוננו מורנו זרבינו מלך המשיח

לְעוֹלָם וָעֶד

הוספה
בשורת הגאולה

ז.

„ובאותו¹ הזמן לא יהי' שם לא רעב ולא מלחמה“ . . ומעין זה גם ברגעי הגלות האחרונים – שגם כאשר „מלכיות מתגרות כו“, „מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים“, נמצאים בנ"י במעמד ומצב של מנוחה ושלוש, כיון שהקב"ה אומר להם „בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם“, ו„מלך המשיח“ – גואלן של ישראל – „עומד על גג בית המקדש . . ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם“².

(משיחות ש"פ ויצא, ד' כסלו תנש"א)

(1) רמב"ם בסיום וחותם ספרו „משנה תורה“.

(2) יל"ש ישעי' רמו תצט.

ז.

דעם ענין שהזמן גרמא בדורנו זה ובזמננו זה – די גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ווי גערעדט מערערע מאָל לאחרונה, אַז איצט האָט מען שוין פאַרענדיקט אַלע ענינים און מ'דאַרף נאָר מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש.

. . . על אחת כמה וכמה בדורנו זה ובזמננו זה – וואָס לויט די סימנים אין חז"ל (אין מס' סנהדרין, אין מדרשים ובכ"מ) האָלט מען שוין באַ דער גאולה ממש,

וכמדובר כמ"פ לאחרונה, אַז נאָך דעם ריבוי מופלג פון מעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, ובפרט נאָך דער עבודה פון רבותינו נשיאינו . . ביז די עבודה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – האָט מען